

Toen laat in de herfst dauw en wat regen enige vochtigheid in de bodem brachten, was er niet veel meer te redden. In de bossen verschenen nog enkele spaarzame Vliegenschimmelen en wat bundels Honingschimmelen, maar een opbloei was, gezien de nachtelijke lage temperaturen en de vermoedelijk funeste invloed van de droogte op de aanleggingen van de vruchtlichamen niet meer te verwachten. Slechts enkele paddestoelen waagden het er nog eens op. Zo trok het Donsvoetje, Tubaria furfuracea (Pers. ex Fr.) Gillet, in november nog eens de stoute schoenen aan en vormde een heel veldje van prachtige, grote exemplaren.

Een gele korstzwam, Stereum hirsutum (Willd. ex Fr.) Fr. heeft nu al een mooie, gele krans gevormd aan de voet van een hekpaal. De echte winterpaddestoelen zullen ongetwijfeld ook nog een kansje wagen als de koude tenminste niet te streng zal worden. Laten we hopen, dat het volgend jaar ons mycologen goedgunstiger gezind zal blijken!

LEPIOTA'S

Op het landgoed Gooilust, bezit van Natuurmonumenten, bevindt zich een klein stukje laagopgaand bos, dat ik steeds heel goed in de gaten houd. Er staan wat eiken, wat berken, vogelkers, lijsterbes enz. Er is een weelderige ondergroei in een dikke humuslaag, waar vrijwel nooit iemand in rondloopt; een ideaal milieu voor talloze mooie fungus-soorten.

In de laatste jaren heb ik daar vele Lepiota's gevonden; in totaal 14 soorten, waarvan een aantal nog niet op naam zijn gebracht. Het vervelende met Lepiota's is, dat dikwijls 1 exemplaar te voorschijn komt en daar moeten we het dan maar mee doen. Maar voor een stukje bos met een oppervlak van ong. 30 x 30 m is het toch een aardig resultaat,

als daar de hierna te noemen soorten min of meer geregeld te vinden zijn:

Lepiota procera (Scop. ex Fr.) Quél.

" cristata (Alb. et Schw. ex Fr.) Quél.

" brebissoni Godey

" grangei Eyre (fig. 10)

" acutesquamosa (Weinm.) Gill.

" felina (Pers. ex Fr.) Quél.

" setulosa Lange

" castanea Quél.

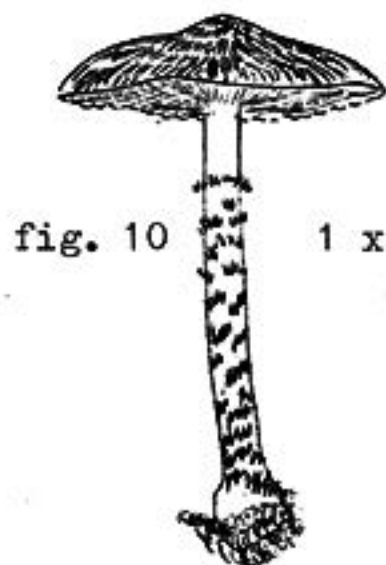

fig. 10 1 x

Lepiota grangei

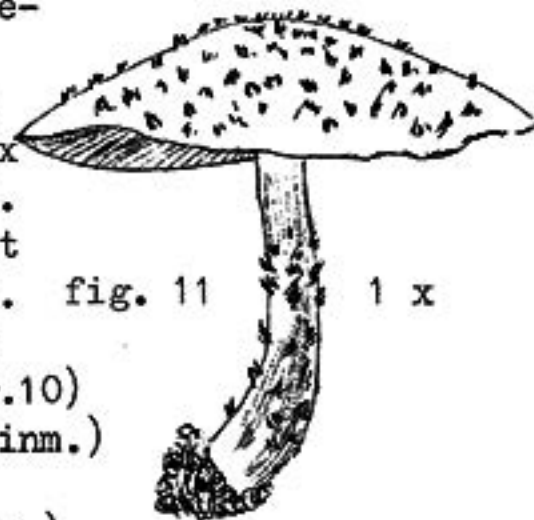

fig. 11 1 x

Lepiota carinii

Lepiota georginae W.G. Smith
 " *sistrata* (Fr.) Quél
 " *carinii* Bres. (fig 11)

Waarschijnlijk het zeldzaamst zijn de soorten: *L. carinii* en *grangei*. De kleine *L. georginae*, die bij aanraken snel rood wordt en bovendien in ammoniakdamp groen verkleurt, staat als zeer zeldzaam te boek, maar deze soort komt op verscheidene plaatsen aan de westkant van het Gooi voor. Ik heb deze soort zelfs in vrij veel exemplaren in mijn tuin aangetroffen.

L. grangei, een bijzonder mooie groene soort, is mij alleen bekend uit de omgeving van Helmond en de Belgische Kempen. Deze soort wordt ook niet vermeld in de Fungus-index. *L. brebissoni* is weer een soort, die in het Gooi op vrij veel plaatsen voorkomt.

SCLEROTINA FICARIAE REHM

Bij een bezoek aan het Rijksherbarium, vroeg onze redacteur mij eens te letten op de Speenkruid-bekerzwam, *Sclerotinia ficariae*, die op speenkruid voorkomt. Sindsdien heb ik op vele plaatsen in het Gooi en omgeving naar deze soort gezocht, maar steeds zonder succes tot 17 april 1959, toen ik een zeer groot aantal exemplaren vond in een elzen-wilgenbosje onder de Vechtdijk bij Hinderdam tussen Nederhorst den Berg en Weesp. Op de rivierklei, die sterk humeus was groeide een weelderige vegetatie van speenkruid. Op de wortels daarvan komt bovengenoemde *Sclerotinia*-soort voor. Tot op 10 cm buiten een pol speenkruid waren de vruchtlichamen van deze zwam te vinden. De sclerotiën zitten vrij diep in de grond; tot 10 cm toe en het is heel moeilijk om het geheel onbeschadigd in handen te krijgen. De vorm van de vruchtlichamen is vrijwel identiek aan die van de Anemonen-bekerzwam, *Sclerotinia tuberosa*; alleen iets kleiner. De grootste exemplaren hadden een diameter van 2 cm. De kleur is donkerbruin tot zwartbruin met een enigszins groene tint.

De sporen maten $9.7-12.4 \times 4.9-6.5 \mu$. Volgens opgave van de heer Bas noemt Rehm de maten $6-8 \times 3-3.5 \mu$, Buchwald $9-12 \times 3-4.5 \mu$, terwijl bij materiaal uit het Rijksherbarium sporen van $9-13 \times 4-7 \mu$ werden gevonden. Deze opgaven lopen dus vrij sterk uiteen. De soort is echter door zijn voorkomen op speenkruid duidelijk gekarakteriseerd.

Sclerotinia ficariae schijnt bijzonder zeldzaam te zijn. In het Rijksherbarium is slechts materiaal van één vondst aanwezig. Dennis vermeldt de soort zelfs niet voor Engeland.